

Sygn. akt III KO 43/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Eugeniusz Wildowicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 16 czerwca 2015 r.,
kwestii wznowienia z urzędu postępowania
zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego
z dnia 10 czerwca 2014 r., sygn. akt III KO 36/14,

**stwierdzić brak możliwości prawnych wznowienia
postępowania o wznowienie.**

UZASADNIENIE

S.P. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z 10 czerwca 2014 r., którym – na podstawie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. – umorzono postępowanie „w przedmiocie rozważenia dopuszczalności wznowienia postępowania z urzędu, ewentualnie stwierdzenia podstaw do wznowienia postępowania *ex officio*”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wydanie przez Przewodniczącego Wydziału III Izby Karnej Sądu Najwyższego w dniu 26 maja 2015 r. zarządzenia o wyznaczeniu terminu posiedzenia w celu rozważenia wznowienia z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 r., stwierdzającym istnienie ujemnej przesłanki procesowej określonej w art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k., wywołało skutek w postaci wszczęcia w tym przedmiocie postępowania. W przekonaniu obecnego składu Sądu Najwyższego, postępowanie to nie może się jednak toczyć, bowiem

brak jest warunków prawnych do merytorycznego rozpoznania zagadnienia wznowienia tego postępowania. Wypada w tym miejscu dobitnie wskazać, że instytucji wznowienia postępowania, przewidzianej w rozdziale 56 Kodeksu postępowania karnego, nie można w ogóle odnosić do prawomocnie zakończonego postępowania o wznowienie. Nie jest zatem możliwe wznowienie zarówno na wniosek strony, jak i z urzędu samego postępowania o wznowienie, zakończonego uprzednio prawomocnym orzeczeniem sądu o oddaleniu wniosku lub o braku podstaw do wznowienia *ex officio* (zob. postanowienie SN z 20 maja 2010 r., V KO 47/10, OSNKW 2010, z. 8, poz. 73). Tym bardziej **nie jest dopuszczalne wznowienie postępowania w kwestii wznowienia procesu, które zakończone zostało rozstrzygnięciem formalnym**, to jest pozostawieniem wniosku o wznowienie bez rozpoznania lub umorzeniem postępowania prowadzonego w kwestii wznowienia procesu – już to na wniosek, już to z urzędu.

Skoro zatem postanowienie Sądu Najwyższego z 10 czerwca 2014 r. dotyczyło postępowania w przedmiocie dopuszczalności wznowienia procesu z urzędu, ewentualnie stwierdzenia podstaw do wznowienia postępowania *ex officio*, to tym samym nie było warunków prawnych do rozpoznania kwestii wznowienia postępowania zakończonego wymienionym orzeczeniem.

W tym stanie rzeczy należało wydać orzeczenie o charakterze formalnym, stwierdzające brak możliwości prawnych wznowienia postępowania o wznowienie.